

**AZ ÓKORTUDOMÁNYI TÁRSASÁG 41. ALKALOMMAL MEGRENDEZETT
ÁBEL JENŐ ORSZÁGOS LATIN VERSENYÉNEK ELSŐ FORDULÓJA**

A *minores* (7-8. oszt.) kategória tétele

(2005. február 11. 10-13^h)

Humoros anekdota Enniusról és Nasicáról

Marcus Tullius Cicero szónoklattani mesterművében, a *De oratore*-ban meséli el a következő anekdotikus történetet, mely Quintus Enniusszal, a költővel (Kr.e. 239-169) és Scipio Nasicával, a Kr.e. 191-es év consulával esett meg.

Nasica ad poetam Ennium, amicum suum, venit. Iam ab ostio exclamavit: „Domī es, amice? Quid agis?” Ennius forte¹ versus faciebat, nec volebat hospites ad se admittere. Dixit ergo ancillae²: „Responde, quaeso, illi: 'Dominus non est domī.' ” Igitur ancilla iussu³ domini sic Nasicae respondit. Ille, quamquam etiam iussum Ennii exaudiverat, secessit.

Paucis post⁴ diebus Ennius venit ad Nasicam. Et ille⁵ iam foris clamabat: „Domī es, Nasica?” Nunc Nasica respondit: „Non sum.” Tum Ennius: „Non credo⁶, cognosco enim vocem tuam.” Nasica „Vir malus es – inquit⁷ –, nam ego, cum te quaerebam, credidi ancillae⁸, tu autem mihi non credis?”

¹ *forte* : „éppen”

² *ancillae* : ti. *suae*

³ az Abl.-t fordítsd „-ra, -re”-vel!

⁴ *post* : itt adverbium!

⁵ *et ille* : „ő is”

⁶ *credo* 3 : (el)hisz valakinek (dat.)

⁷ *inquit* : „így szólt”

⁸ *ancillae* : ti. *tuae*